

АВТОБУС

Дмитро, Київ

Піднімаю очі — зверху нам махають руками військові та кричать: «Біжіть! Бі-і-іжі-і-і-іть!!!» Поруч горять два будинки, ми зовсім близько від нашого блокпоста, і я розумію, що в будь-який момент може прилетіти снаряд. Та бігти не можу, бо на мені лежить бабуся, яка абсолютно не стоїть на ногах і кричить, що вона більше не витримає. Але ми пішли. Пішли як змогли. Рачки, навприсядки. І все одно не встигали за іншими й залишалися позаду.

Ми, мабуть, так і не вигребли б із того моста, якби в цей момент до нас не під'їхав бус. Відкрилися двері, і всередині ми побачили жінку на візку, яку внесли перед нами, та ще кількох людей. Місця майже не було, тому я заштовхав туди бабуся, закрив двері, а сам побіг у бік блокпоста.

Я біг, поруч бігли моя сестра та якісь незнайомі люди. Уже показався наш блокпост — за ним стояли дві дівчини у військовій формі й махали нам руками. П'ятдесят метрів. Сороч п'ять метрів. Сороч метрів. Тридцять. Двадцять. Десять. Мені здавалося, що ця дистанція, цей найдовший у моєму житті крос не закінчиться ніколи. Але ось ми пробігаємо повз дівчат, завертаємо на трасу, яка в лісі, і по інерції біжимо ще метрів п'ятдесят.

Ми в Києві. Ми вдома.

Назустріч нам виїжджає звичайний київський пасажирський автобус. Жовто-блакитний. Рятівний.

АЛИЧА

Віка, Маріуполь

Коли хлопці стали дерева рубати, — а це вже було дня десятого, коли спалили все, що можна: якісь старі меблі з підвалу, коробки, ящики... — з криками вибігла наша сусідка, бабулька років вісімдесяти. Кричала, що не дасть аличу зрубати. Ми навіть не знали, що то алича, вона не родила ніколи. Та й рубати її ніхто не збирався: дерево таке хирляве. Але бабулька взялася його сторожити й так стояла до вечора.

То був іще час, коли я ночувала вдома. Ночі холодні були, але кудись іти грітися не хотілося. І ось зранку прокидаюся, на самому світанку, дивлюся у вікно — а вона досі там, біля дерева, але вже на землі лежить. Хтось до неї виходить з під'їзду. Я й не питала потім, що з нею сталося. Не хотілося питати. Деякі речі вже просто в серце не вміщаються.

